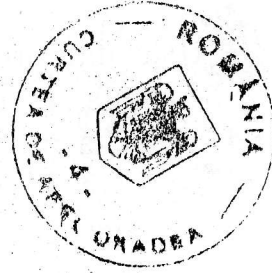

1 CA/EM

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ORADEA
-Secția Comercială, de Contencios

Administrativ și Fiscal-

DOSAR NR. /CA/2008

DECIZIA NR.135/CA/2009 – R

D 6/2008

Ședința publică din 12 martie 2009

PREȘEDINTE:

- judecător
- judecător
- judecător
- grefier

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ și fiscal, formulat de reclamanta "SRL cu sediul în , str. , jud. Bihor în contradictoriu cu intimata reclamantă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR – ADMINISTRAȚIA FINANCIARĂ PENTRU CONTRIBUABILII MIJLOCI** cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir, nr.1-2, jud. Bihor împotriva sentinței nr.499/CA din 10 noiembrie 2008, pronunțată de Tribunalul Bihor, în dosar nr. /2008, având ca obiect **-contestație act administrativ fiscal -**.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi, se prezintă pentru recurenta reclamantă "SRL – dl. , în baza delegației nr.15/11.03.2009 și pentru intimata pârâtă DGPF BIHOR – Administrația Financiară pentru Contribuabilii Mijlocii – consilier juridic , în baza delegației nr.65/12.03.2008.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că, recursul este timbrat cu suma de 2 lei taxă judiciară de timbru achitată prin timbre fiscale plus 0,15 lei timbru judiciar, cauza este la primul termen în recurs, după care:

Ambii reprezentanți ai părților învederează instanței că nu mai au alte cereri și solicită cuvântul asupra recursului.

Instanța, nefiind alte cereri, chestiuni prealabile, consideră cauza lămurită și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentantul recurente susține recursul astfel cum a fost formulat și motivat în scris, solicită admiterea recursului , casarea sentinței cu consecința anulării obligațiilor suplimentare de plată în sumă de . lei

Asupra recursului în contencios administrativ și fiscal de față, constată următoarele:

Prin sentința nr.499/CA din 10 noiembrie 2008, Tribunalul Bihor a respins contestația formulată de contestatoarea SC SRL în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor- Administrația Financiară Oradea împotriva deciziei nr. /23.01.2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. /19.11.2007 întocmită de intimată, ca nefondată, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut că, prin raportul de inspecție fiscală nr. /19.11.2007 s-a stabilit în sarcina contestatoarei obligații suplimentare de plată în sumă de lei din care lei impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente și lei penalități de întârziere aferente. În baza acestui raport s-a emis pe seama contestatoarei decizia de impunere nr. /19.11.2007 împotriva căreia contestatoarea a formulat contestație care a fost respinsă prin decizia nr. /23.01.2008 aflată la fila 5 dosar.

Contestatoarea, fără a contesta cuantumul sumei imputate, a apreciat că obligațiile suplimentare de plată stabilite în sarcina sa sunt total eronate, întrucât intimata nu a ținut cont de faptul că la data de 31.03.2002 a achiziționat un utilaj agricol care însă a fost receptionat dosar la data de

30.06.2002 astfel încât între momentul achiziționării și momentul punerii efective în funcțiune a utilajului, acesta nu a putut produce efectiv profit.

Din contractul de vânzare-cumpărare aflat la fila 18 dosar rezultă că reclamanta a achiziționat la data de 31.03.2002 un buldoexcavator de la SC SRL Brașov în sumă de USD.

Din raportul de inspecție fiscală de la dosar rezultă că la data facturării utilajului (31.03.2002) contestatoarea nu avea înregistrat profit în contabilitate.

Obiectul dedus judecății constă în stabilirea dacă contestatoarea putea beneficia de facilitățile fiscale în trimestrul II 2002 constând în neimpozitarea profitului brut reinvestit pentru achiziționarea unui buldoexcavator și scutirea de la plata impozitului pe profit în condițiile în care investiția a fost înregistrată în contabilitate în trimestrul I 2002, perioadă în care societatea a înregistrat pierderi așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală aflat la filele 46-57 dosar.

Conform art.21/2 alin.1 din Legea 415/2001 profitul brut utilizat în anul fiscal curent de către întreprinderile mici și mijlocii pentru investiții în active corporale și necorporale amortizabile, definite potrivit Legii 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, destinate activităților pentru care contribuabilul este autorizat, nu se impozitează. Această facilitate se calculează lunar, iar sumele reinvestite se repartizează ca surse proprii de finanțare.

Conform pct.30 din Normele metodologice de aplicare a Legii 133/1999 (în vigoare la data emiterii actelor administrativ-fiscale atacate) profitul brut reinvestit asupra căruia se calculează scutirea este **profitul realizat lunar, cumulat de la începutul anului până la momentul efectuării investiției, fără ca această facilitate să se recalculeze în perioada următoare sau la sfârșitul anului.**

De asemenea, conform pct. I din decizia nr.3/2002 a Ministerului Finanțelor Publice, profitul asupra căruia se calculează reducerea de impozit este profitul realizat lunar, cumulat de la începutul anului fiscal până la momentul efectuării investiției. Ori, momentul investiției efectuate de contestatoare este data de 31.03.2002 dată la care utilajul a intrat în patrimoniul contestatoarei fiind înregistrat în contabilitatea acesteia. Faptul că utilajul a intrat efectiv în posesia faptică a contestatoarei într-un moment ulterior și că nu a produs profit între cele două momente este irelevant, întrucât în conformitate cu textele de lege menționate mai sus profitul asupra căruia se calculează reducerea de impozit este profitul înregistrat în momentul efectuării investiției. Ori, la data de 31.03.2002 contestatoarea nu avea înregistrat nici un profit asupra căruia să se aplice această facilitate fiscală, facilitate care nu se poate recalcula legal în perioada următoare sau la sfârșitul anului. Mai mult, este irelevant, eventualul profit realizat prin utilizarea utilajului achiziționat întrucât facilitatea fiscală se aplică asupra profitului existent la momentul investiției și nu asupra profitului realizat cu acel utilaj.

Față de aceste considerente și văzând în drept și dispozițiile HG 244/2001, Legii 415/2001 instanța a respins ca nefondată contestația formulată și a menținut ca legale și temeinice actele administrativ fiscale atacate, constatând că nu s-a solicitat cheltuieli de judecată din partea intimatului.

Împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță a declarat recurs, în termen, legal timbrat, recurenta SC „
SRL”, solicitând instanței admiterea recursului, casarea sentinței atacate și pe fond admiterea acțiunii cu consecința anulării obligațiilor suplimentare de plată în sumă totală de lei, stabilite prin raportul de inspecție fiscală nr. /19.11.2007.

În dezvoltarea motivelor de recurs, se învederează instanței că, în mod greșit instanța de fond a respins contestația sa, considerând că moment al desfășurării investiției este data de 31.03.2002 și nu data de 30.06.2002, când a intrat efectiv în patrimoniu utilajul. Legiitorul, prin Legea nr.133/1999, privind întreprinderile mici și mijlocii, încurajează efectuarea de investiții și crearea de noi locuri de muncă, în speță el fiind înființat la data de 30.06.2002 și nu la data facturării utilajului.

Organul de inspecție fiscală nu a reținut faptul că, nu se poate pune în funcțiune un utilaj decât la data recepționării și că nu poate produce profit anterior punerii în funcțiune, astfel că, nu datorează suma stabilită cu titlu de impozit pe profit și nici accesoriile acestui impozit.

Consideră că, interpretarea legii în sensul arătat rezultă și din conținutul Legii nr.15/2004, care prevede că, amortizarea mijloacelor fixe se calculează de la data punerii lor în funcțiune.

În drept au fost invocate prevederile art.8 alin.1 din Legea nr.554/2004, Legea nr.15/2004.

Intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a solicitat respingerea ca nefondat a recursului și menținerea în totalitate a sentinței atacate ca legală și temeinică.

Instanța de recurs, analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate, cât și din oficiu, reține că este nefondat, urmând ca în baza prevederilor art.312 Cod procedură civilă să dispună respingerea lui ca atare și menținerea în totalitate a sentinței atacate pentru următoarele considerente:

Conform prevederilor art.21/2 alin.1 din Legea nr.415/2001 profitul brut utilizat în anul fiscal curent de către întreprinderile mici și mijlocii pentru investiții în active corporale și necorporale amortizabile, definite potrivit Legii nr.15/1994, destinate activităților pentru care contribuabilul este autorizat, nu se impozitează, facilitatea calculându-se lunar, iar sumele reținute se repartizează ca surse proprii de finanțare.

În speță, societatea recurentă a achiziționat la data de 31.03.2002 un utilaj pentru care a considerat că poate aplica facilitatea prevăzută de textul de lege mai sus arătat la data de 30.06.2002 când a recepționat utilajul respectiv, deși acesta intrase în patrimoniul său prin înregistrare contabilă la data achiziționării lui.

La data achiziționării utilajului, societatea nu înregistrase un profit la care să se aplice facilitatea invocată, însă a înregistrat profit la data recepționării utilajului, când a procedat la aplicarea facilității.

Cum în mod judicios a reținut și prima instanță, recurenta în mod corect a considerat că beneficiază de facilitatea prevăzută de art.21/2 alin.1 din Legea nr.415/2001 atâta vreme, cât la momentul achiziționării utilajului nu avea înregistrat profit la care să se aplice facilitatea. Nu poate fi reținută favorabil interpretarea dată de recurentă prevederii legale incidente în sensul că facilitatea s-ar aplica la momentul punerii în funcțiune a utilajului atâta vreme cât legiuitorul a explicitat clar în cuprinsul pct.30 din normele metodologice de aplicare a Legii nr.133/1999 care este profitul brut reinvestit asupra căruia se calculează facilitatea (scutirea de impozit), respectiv profitul realizat lunar, acumulat de la începutul anului până la momentul efectuării investiției, fără ca facilitatea să se recalculeze în perioada următoare, ori la sfârșitul anului.

Nu pot fi reținute favorabil nici motivele de recurs, în sensul că facilitatea respectivă ar viza profitul ce urmează a fi realizat cu activul respectiv, atâta vreme cât legiuitorul nu a prevăzut acest aspect, ci dimpotrivă a dorit încurajarea investitorilor de a efectua investiții în active corporale și necorporale din profitul realizat anterior achiziționării acestor active.

În consecință, se reține că motivele de recurs invocate în cauză sunt nefondate, în mod corect și legal dispunând prima instanță respingerea acțiunii formulate de reclamanta recurentă și menținerea actelor administrative atacate.

Prin urmare, instanța de recurs va dispune respingerea ca nefondat a recursului și menținerea în totalitate a sentinței atacate.

Instanța nu va acorda cheltuieli de judecată, deoarece acestea nu s-au solicitat de partea intimată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de recurenta reclamantă
SC, - , SRL , împotriva sentinței nr.499
din 10 noiembrie 2008, pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o menține
în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs